

Следъ погребението на Г-нъ.Аченъ Аврамовъ 1968. На снимката сж Вида Боева секретарка на Г-нъ. Иванъ Михайловъ,до нея Г-нъ.Петъръ Ацевъ председателъ на Ц.К. на М.П.О. до него Георги Младеновъ съ такето е Г-нъ.Иванъ Михайловъ и до него Г-мъ.Михайлъ Димитровъ отъ село Тросенче Дебърско.

Иванъ Михайловъ и завещанието му

Георги Младеновъ

Кажи бѣ кажи, Ванчо Михайловъ, чия е земя Македония? Тамъ живеятъ само Българи а между тяхъ СЖ сръбски шпиони. Цяла Европа свидетелъ става че Македония е Българска.

(Забранена Българска песень.)

"Българиио за тебъ душата ни копней." Последното заседание на Ц.К.На ВМРО съ

Ц.К. на МПО. въ Римъ 1968 год.

Смърта на Асенъ Аврамовъ потресе Българската колония презъ априль 1968 година. Неговата смъртъ се разнесе изъ новиятъ святъ съ светкавична бързина.

За погребението му въ градъ Римъ, отъ Торонто тръгнахме Отець Михайловъ и Георги Младеновъ (авторътъ на тези материяли). Въ Римъ стигнахме събота

сутринта и се настанихме в **хотелъ Континенталъ**, предъ гарата. Още съ влизането в хотела **отець**, Михайловъ осведоми Гнъ. Иванъ Михайловъ за нашето пристигане. **Отъ** Америка пристигаше по **сжщото** време и Гнъ. **Петъръ Ацевъ** **председателъ** на **Ц.К.** На МПО. И той дойде в **сжщия** хотелъ, **кадето бѣхме** настанени двамата дошли за погребението **отъ** Торонто.

Погребението трябваше да стане в неделя. Между **първитѣ** хора дошли в погребалната **къща бѣхме** отецъ Михайловъ и **азъ**. И **днесъ** го **виждамъ** така както тогава. Отець Михайловъ който **бѣ виждалъ** едвали не хиляди мъртви хора предъ себе си, едвали не припадна предъ тялото на Гнъ. Аврамовъ. **Отецьтъ** преbledня и трябваше да го държа за известно **време**.

Не **знамъ** **какъ** не **припаднахъ** и **азъ**. **Плачейъки** **чувствахъ** че едвали не **погрибахме** душата на **Българитѣ** в Македония. Не **следъ** малко дойде и дъщерята на Гнъ. Никола **Балабановъ** отъ Милано. Тя **бѣше** Българската принцеса в чужбина. Тя, съ **високъ** **гласъ**, се обърна къмъ **тленнитѣ** останки на Гнъ. Аврамовъ и **избърбори** **думите** "Асене не ми **изглеждашъ** добре". На **италиянски** **езикъ** се обърна къмъ прислужника на погребалната къща съ думите "трябва да се **дикизира** Гнъ. Аврамовъ за погребението." Нещо което и **днесъ** **немога** да **рѣзбера** за онова което дамата, която **бѣ** написала и нещо за **Мусулини** в своята книга "ноща на дългите ножове", искаше да ни каже. **Сякашъ** че Гнъ. **Авромовъ** отиваше на **някакавъ** си **парадъ**. Не следъ дълго и момчетата отъ **Брюкселъ**, Белгия, дойдоха.

Отець Михайловъ се **бѣше** **поуспокоилъ** а Вида Попова отъ **Охридъ** (Вида **Боева**) **изглеждаше** повече отъ резервирана. Тя **изглеждаше**, че вече се **проштаваше** съ своя **интименъ** **приятелъ** и **помощникъ** на Иванъ Михайловъ.

Погребението **бѣ** пълно съ надгробно ридание и съ **исповедъ** предъ **Българскитъ** **народъ**. Следъ дългото погребално слово на гробищата в градъ Римъ. ние се **присъединихме** на **погребаленъ** **обедъ** в къщата на Ивица **Кракичъ**, край градъ Римъ.

Атмосферата беше бечална и пълна съ тъга. Между **насъ** **бѣше** и единъ **влахъ** отъ **Егейска** Македония, на име **Нико**. И **днесъ** **гледамъ** **Нико** съ неговия **прекрасенъ** Български **езикъ**. За Ивица отъ **Загребъ**, който бе **научилъ** **ДОБРЕ** **БЪЛГАРСКИЯ** **езикъ** **ЕДВАЛИ** **ИМА** **НЕЩО** **КОЕТО** да се добави. Ивица, който **бѣше** **направилъ** толкова много за насъ, Българите **въ** чужбина. Остава си **Фактътъ** че **някой** хора злоупотребиха съ неговата **честъ**, и не му платиха **паритѣ**, **които** му **дължътъ** за погребението на Гнъ. **Иванъ Михайловъ**.

Вечерта **следъ** погребението на Гнъ. **Асенъ Аврамовъ** се събрахме **въ** ресторанта, до операта, на градъ Римъ. За момчетата **отъ** **Брюкселъ**, Белгия, **азъ** **казахъ** няколко думи за **македонскитъ** **въпросъ** и Българската армия, на която разчитаме за уреждането на Българските проблеми. На **покойнитъ**, Гнъ. **Петъръ Ацевъ**, **никакъ** не му харесаха **мойто** думи за Македония и ролята на Българската армия. Въ **присѣтствието** на младите хора, бай Петъръ се въздържа да ме провокира. Той бе **живялъ** дълго време в американска среда и мислеше вече като **Американецъ**. На **другитъ** **день** Гнъ. Михайловъ ме предупреди да **бжда** в **хотелъ Континенталъ** и да не **излизъмъ** докато той не свърши разговора си съ момчетата отъ Брюкселъ. **Едвали** може читателя да си представи колко трая този **разговоръ**, който води **гнъ**. Михайловъ съ момчетата отъ Македония живеещи в Брюкселъ. Следъ като **видяхъ** отъ прозореца че Гнъ. Михайловъ и Вида **Боева** отъ **Охридъ** се качиха на **тъксито**,

веднага **слезохъ** въ чакалнята на хотела.

Едно от момчетата, мисля че беше Христо **Парговъ**, ме запита къде **съмъ билъ презъ** цялото време когато **тѣ** говорили съ Гнъ. Михайловъ Гнъ. Парговъ ми каза че съжالياва, че не **съмъ билъ тамъ** за да ме запознае съ вожда на ВМРО. Гнъ. Парговъ ми каза, че Гнъ. Михайловъ си е **заминалъ** за Швейцария, **където** живее, и че отъ всичко това **съмъ загубилъ** само азъ. **Благодарихъ** на Гнъ. Парговъ за **искренноста** и **желанието** му да ме запознае съ Гнъ. Михайловъ. Дълго говорихме въ чакалнята на хотела за онова което **СА** говорили съ вожда на Българите отъ Македония.

Следъ дългото ни говорене казахъ на момчетата че има **някъде** да се разходя **самъ**. **Излезохъ** отъ хотела и не **далечъ** отъ него **вземахъ** такси за да отида въ квартирата на Гнъ. Михайловъ, не **дълечъ** отъ пияца "Капри". Тамъ за случая **бѣха** дошли **Отецъ** Михайловъ, Гнъ. Петъръ Ацевъ, **Миле Симеоновъ** и азъ. На вратата ме **посрешна** Вида Боева и ме запозна съ **сестраси съсъ** следните думи; "да **тѣ** запозная съ една Българка отъ Охридъ. Това е **Благуна** Боева, тя ми е сестра." Мълчаливо се погледнахме, като да си дадохме клетва че всички сме **Българи**. Благуна изглеждаше много развълнувана отъ **смърта** на Гнъ. Асенъ Аврамовъ. Тя наистина е една отъ интереснитѣ Българки които **познавамъ въ** чужбина.

Следъ влизането въ апартамента на чиято табела пишеше "**Бориславъ Ивановъ**", видяхъ Покойните вече Българи; **Бай-Петъръ** Ацевъ, **Бай-Миле** Симеоновъ и **Отецъ** Михайловъ. Гнъ. Михайловъ ни беше **поканилъ** за нещо **което** никой не знаеше. Трапезата **бѣше** почти сложена, когато **влезохъ въ** апартамента **където бѣше** и канцеларията на ВМРО следъ втората световна война. Масата **бѣше** покрита съ Български покривки и на стената имаше нещо особено Българско отъ което се **възхищавахъ**. Веднага следъ поздравя на **добъръ вечеръ**

се отправихъ къмъ балкона на апартамента и **седнахъ** на **единъ столъ**. **Допускамъ** че **Гнъ. Михайловъ** е **наблюдавалъ** моето идване и веднага **следъ** като седнахъ на балкона той дойде **въ** гостната. **Бѣше** **облеченъ съ костюмъ** както го зная винаги и една **много** интересна **врѣска** чийто **цвятъ** и **днесъ** не мога да определя.

Той влезе при **гоститѣ**, огледа се, и веднага дойде на **балкона съсъ** следните думи Гошо, ела да **чуешъ** нещо. ти си **младъ**, ела. да го **предъдешъ** на поколенията." **Намерихъ** се като въ **необрано** лозе съ тези **исказвания** на Гнъ. Михайловъ. Той стоя **правъ** следъ моето влизане въ гостната. **Стояхъ правъ** и азъ като да **бяхъ** **войникъ** предъ испитания. Гнъ. Михайловъ **бѣше** крайно **краткъ** съ следните думи;

"Имамъ нещо да ви кажа. **Нека се знае и за нашето Бъдеще. Нещата сж. променливи и ние си отиваме- Утрешнитѣ** поколения **трябва да знаятъ** че ние, **Българитѣ въ Македония, не се организирахме въ ВМРО да правимъ две Бългarii а защото нѣма една България. Независимо отъ онова което става по чужбина, азъ си оставамъ съ България и десетте милиона Българи. Утрешна Македония ще си избере и свой лидеръ."**

Никой отъ **присъстващитѣ** на това заседание не възрази на Гнъ. Михайловъ, а най-малко, Гнъ. Петъръ Ацевъ, **председателтъ** на Ц.К. на МПО.

Това заседание трая **само** няколко минути. Гнъ. Михайловъ се прибра въ своята стаичка и не продума нищо повече. Следъ излизането на Гнъ. Михайловъ. Гнъ. Петъръ Ацевъ се обърна **къмъ менъ** и каза следното; "вие се надумахте съ Радко (Иванъ Михайловъ)". Азъ му **одговорихъ** съ следния **цинизъмъ**; "Не ние не се надумахме, азъ му **написахъ** това което той каза". **Бай-Миле Симеоновъ**, който е отъ село **Тросенче Дебърско**, се засмя и не **одговори** нищо но му олекна, като **камъкъ** да **бъше** се **откачилъ** отъ **връта** му. Вида **Боева**, която седеше на канапето, ме изгледа и се задавели отъ онова което Гнъ. Михайловъ каза. Всички се изгледахме и като да ни олекна. Това **бъше** нашата мълчалива клетва и нашата **исповедъ** че ние всички ще **работимъ** за една България, за която работеха членовете на ВМРО. Отъ онези които **присъстваха** на това кратко заседание на ЦК. на ВМРО и МПО, сме живи само азъ и Вида **Боева** отъ **Охридъ**. Мисля че и **тя** въ името на Българската кауза ще **поясни** **някой** неща въ **блиското бждеще** около това заседание, ако можемъ да се наречемъ заседание

Торонто 18 12.1993г

Взето отъ Македоно-
Български прегледъ
Вардаръ Кн1 1994